

**Wet van, houdende regels voor de
veiligheid en kwaliteit van levensmiddelen in Suriname
(Levensmiddelenwet 2023)**

ONTWERP

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME

In overweging genomen hebbende, dat het nodig is, regels vast te stellen om de veiligheid, de kwaliteit en het beheer van levensmiddelen verder te garanderen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

Artikel 1

Definities

Voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens deze wet wordt verstaan onder:

- a. Minister: de Minister belast met agrarische aangelegenheden;
- b. NIVS: het Nationaal Instituut voor Voedselveiligheid Suriname, als bedoeld in artikel 2 van de Wet NIVS (S.B. 2021 no. 19);
- c. Codex: De Codex Alimentarius, is een verzameling van standaarden, richtlijnen en gedragscodes die zijn aangenomen door de Commissie van de Codex Alimentarius. De Commissie, ook bekend als CAC, is het centrale gedeelte van het gezamenlijk programma van de FAO/WHO inzake levensmiddelen standaarden;
- d. Levensmiddel: elke stof en product, verwerkt, gedeeltelijk verwerkt of onverwerkt, dat bestemd is om door de mens te worden geconsumeerd of waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij door de mens wordt geconsumeerd alsmede iedere stof die opzettelijk tijdens de vervaardiging, bereiding of behandeling aan het levensmiddel wordt toegevoegd;
- e. Levensmiddelenwetgeving: de wettelijke regelingen met betrekking tot levensmiddelen in het algemeen en de voedselveiligheid in het bijzonder, in het kader van de productie, verwerking en distributie van levensmiddelen, alsmede van diervoeders die voor voedselproducerende dieren worden geproduceerd of daarmee worden gevoerd;
- f. Levensmiddelenbedrijf: een onderneming of deel van een onderneming, zowel publiek- als privaatrechtelijk, die al dan niet met winstoogmerk actief is in enig stadium van de productie, verwerking en distributie van levensmiddelen of diervoeders;
- g. Exploitant: natuurlijke- of rechtspersoon die verantwoordelijk is voor de naleving van de in de levensmiddelenwetgeving vastgestelde voorschriften in het bedrijf waarover hij leiding heeft.

Verbodsartikelen

Artikel 2

1. Het is verboden om een levensmiddel te produceren, importeren en of te verkopen, die in strijd met de door het NIVS vastgestelde regels en voorschriften, indien het:
 - a. besmet is met stoffen, die schadelijk zijn voor de gezondheid van de consument;
 - b. ongeschikt geacht wordt voor de consumptie;
 - c. onder onhygiënische omstandigheden is behandeld;
 - d. vervalst is;
 - e. behandeld is met additieven, pesticiden en diergeneesmiddelen;
 - f. met nutriënten is verrijkt;
 - g. als nieuw wordt beschouwd;
 - h. bestanddelen bevat die vallen onder de bescherming van internationale regelgeving.
2. Het is verboden om diervoeders te importeren en of te verkopen, in strijd met de door het NIVS vastgestelde regels en voorschriften en of omdat zij bestemd zijn voor voedselproducerende dieren en onder de toegepaste voedingsomstandigheden zouden leiden tot onveilige of verontreinigde levensmiddelen of levensmiddelen die schadelijk worden geacht voor de menselijke gezondheid.
3. Het is verboden om levensmiddelen, het etiket of de verpakking daarvan te bewerken met de bedoeling het levensmiddel schadelijk voor de gezondheid te maken of vrees te wekken dat het schadelijk voor de gezondheid zal worden.
4. Het is verboden om te dreigen een levensmiddel schadelijk voor de gezondheid te maken.
5. Het is verboden onjuiste of misleidende informatie over levensmiddelen te verspreiden met de bedoeling bij anderen gegronde vrees te wekken, met inbegrip van informatie over bewerking van levensmiddelen.
6. Het is verboden om de etikettering, reclame, verpakking, behandeling en verwerking van/ voor een levensmiddel op een wijze te plegen die als onjuist of misleidend kan worden beschouwd of die een verkeerde indruk kan wekken ten aanzien van de aard, waarde, hoeveelheid, samenstelling, verdienste of veiligheid ervan of die in strijd is met door het NIVS ter zake te ontwikkelen voorschriften.
7. Het NIVS stelt nadere regels en richtlijnen voor het bepaalde onder de leden 1 tot en met 6.

Registratie en erkenning van levensmiddelenbedrijf

Artikel 3

1. Om als levensmiddelenbedrijf te kunnen opereren is de registratie en erkenning door het NIVS vereist.
2. De vereisten en procedures voor de registratie en erkenning als bedoeld in lid 1 worden door het NIVS vastgesteld.

Aanwijzing van Overeenstemmingsbeoordelingsinstelling

Artikel 4

1. Door het NIVS kan aan overeenstemmingsbeoordelingsinstellingen, op hun verzoek, toestemming worden verleend om de naleving van nationale en internationale

voorschriften met voedselveiligheid te verifiëren om te weten of voldaan wordt aan door het NIVS vast te stellen regels.

2. De vereisten en procedures voor het verkrijgen van de toestemming worden door het NIVS vastgesteld.

Uitvoer van levensmiddelen en diervoeders

Artikel 5

1. Voor de uitvoer van levensmiddelen en diervoeders is vereist een uitvoercertificaat afgegeven door het NIVS.
2. Het NIVS kan bepaalde bedrijven ontheffing verlenen van het onder lid 1 gestelde.
3. Het NIVS kan voor bepaalde levensmiddelen en diervoeders ontheffing verlenen van het onder lid 1 gestelde.
4. De vereisten en procedures voor het verkrijgen van de onder lid 1 bedoelde uitvoercertificaat, als ook voor de onder lid 2 en 3 bedoelde ontheffing, worden door het NIVS vastgesteld.

Openbaarheid van informatie

Artikel 6

1. Een exploitant van een levensmiddelenbedrijf kan door het NIVS verplicht worden gesteld om informatie over de productie of behandeling van levensmiddelen openbaar te maken, indien het NIVS aantoot dat die informatie nodig is in het algemeen belang of ter waarborging van de voedselveiligheid.
2. De vereisten en procedures voor het openbaar maken van de informatie worden door het NIVS vastgesteld.

Terugroeping

Artikel 7

1. Het NIVS kan aan de exploitant, de terugroeping gelasten van een levensmiddel, hier te lande geproduceerd of te wel geïmporteerd, bij gebleken ongeschiktheid om het in de handel te houden en of dat niet voldoet aan de bepalingen van artikel 2.
2. De vereisten en procedures voor de terugroeping worden door het NIVS vastgesteld.

Controle en Toezicht

Artikel 8

1. De controle en toezicht op de naleving van de bij of krachtens deze wet gegeven voorschriften en bepalingen wordt opgedragen aan het NIVS en haar organen.
2. De bevoegdheden gegeven aan het NIVS, krachtens de Wet NIVS, zijn onverminderd van toepassing op deze wet.
3. Het NIVS kan nadere regels met betrekking tot de controle en naleving vaststellen.

Contactpunt van voedselveiligheid gerelateerde instanties en netwerken

Artikel 9

Het NIVS treedt op als het contactpunt van CODEX en andere voedselveiligheid gerelateerde instanties en netwerken, waaronder het International Food Safety Authorities Network (INFOSAN).

Geheimhoudingsplicht

Artikel 10

Het is degene die uit hoofde van de toepassing van deze wet of krachtens deze wet uitgevaardigde regelingen of genomen besluiten enige taak vervult, verboden om gegevens of inlichtingen, die op grond van deze wet zijn verstrekt of ontvangen, verder of anders gebruik te maken, daaraan verder of anders bekendheid te geven, dan voor de uitoefening van zijn taak of door deze wet geëist, tenzij het gaat om informatie die ter bescherming van de volksgezondheid openbaar gemaakt moet worden als de omstandigheden dat vereisen.

Strafbepalingen

Artikel 11

1. Overtreding van het bepaalde in artikel 3, 4, 5, 6 en 7 wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en een geldboete van de derde categorie.
2. Overtreding van het bepaalde in artikel 2 lid 1 en 2 en artikel 10 wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en geldboete van de tweede categorie.
3. Overtreding van de overige bij of krachtens deze wet gestelde verboden, voorschriften en verplichtingen wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar en geldboete van de derde categorie, hetzij met een van beide straffen.
4. De feiten strafbaar gesteld in de leden 1 en 2 zijn misdrijven en de feiten strafbaar gesteld in lid 3 zijn overtredingen.

Opsporing

Artikel 12

1. Met de opsporing van de feiten strafbaar gesteld in deze wet zijn, behalve de bij of krachtens artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen tevens belast, de inspecteurs als bedoeld in artikel 27 van de wet NIVS.
2. De in lid 1 bedoelde inspecteurs moeten worden opgeleid tot Buitengewone Agenten van Politie (BAvP).
3. De inspecteurs moeten bij hun optreden al zodanig voorzien zijn van een door de directeur van NIVS afgegeven legitimatiebewijs, vermeldende de naam, rang en zo nodig het ambtsgebied. Dit legitimatiebewijs dient op aanvraag te worden getoond. Bij ministeriele beschikking kunnen nadere regels worden vastgesteld voor de legitimatie van de inspecteurs.

4. De in lid 1 aangewezen functionarissen zijn conform de artikelen 113 tot 116 en artikelen 82 tot 90 van het Wetboek van Strafvordering bevoegd tot het binnentreden van een woning en enkele bijzondere plaatsen en tot inbeslagneming,
5. Voorwerpen waarmee strafbare feiten zijn gepleegd kunnen worden verbeurdverklaard conform artikel 50 van het Wetboek van Strafrecht en TITEL VII Beklag Wetboek van Strafvordering, juncto artikel 5 Wet Economische Delicten.
6. De verkoop van in beslag genomen goederen geschiedt onder toezicht van het NIVS conform artikel 82 en volgende van het Wetboek van Strafvordering.
7. Indien onder in beslag genomen voorwerpen zich goederen of zaken bevinden, welke aan bederf onderhevig zijn, kan de Procureur-Generaal toestemming verlenen om tot onmiddellijke verkoop van die goederen of zaken over te gaan.
8. De opbrengst der goederen of zaken als bedoeld in lid 6 van dit artikel wordt gestort op de rekening van het NIVS.

Overgangsbepalingen

Artikel 13

1. Bij de inwerkingtreding van deze wet komt de Voedingsmiddelenwet 1911 (G.B. 1911 no. 25, geldende tekst G.B. 1953 no. 134) te vervallen.
2. De door het NIVS vast te stellen regels worden bij of krachtens staatsbesluit bekrachtigd.

Slotbepaling

Artikel 14

1. Deze wet kan worden aangehaald als “De levensmiddelenwet 2023”.
2. Zij wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgend op die van haar afkondiging.
4. Met de uitvoering van deze wet is belast de Minister van Landbouw, Veeteelt en Visserij.

Gegeven te Paramaribo, de

CHANDRIKAPERSAD SANTOKHI

**Wet van, houdende regels voor de
veiligheid van levensmiddelen in Suriname
(Levensmiddelenwet 2023)**

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen:

Op 18 december 2020 werd met algemene stemmen een wet door de Nationale Assemblée van Suriname aangenomen waarbij de oprichting van het Nationaal Instituut voor Voedselveiligheid Suriname (NIVS) als primaire toezichthouder op de voedselveiligheid in Suriname werd aangekondigd.

De wet is op 28 januari 2021 door de President van de Republiek Suriname ondertekend en op 9 februari 2021 gepubliceerd in het Staatsblad van 2021 no. 9.

Het NIVS is opgericht met de bedoeling de belangrijkste instanties voor voedselveiligheid bijeen te brengen en een aantal beperkingen aan te pakken die in de loop der tijd zijn geconstateerd met betrekking tot het functioneren van het levensmiddelencontrolesysteem, met name wat betreft de werking van en de coördinatie tussen de Surinaamse bevoegde instanties op het gebied van levensmiddelen.

Als belangrijkste regelgevende instantie voor de voedselveiligheid in Suriname werkt het NIVS aan de modernisering van het wet- en regelgevingskader voor voedselveiligheid, ter ondersteuning van de ontwikkeling van een gunstig klimaat voor de levensmiddelen- en agrovoedingssector en ter verankering van regelgevende besluiten op het gebied van voedselveiligheid in wetenschap.

De besluiten inzake de controle op levensmiddelen, met inbegrip van de bepalingen inzake de regulering van levensmiddelen, zullen worden ontwikkeld en afgekondigd overeenkomstig de volgende welomlijnde beginselen en waarden:

1. Alle besluiten op feiten gebaseerd zijn en in het bijzonder verankerd in de beginselen van de risicoanalyse
2. Overleg met en inspraak van belanghebbenden in binnen- en buitenland, om te voldoen aan nationale en internationale/ Wereldhandelsorganisatie (World Trade Organisation) -verplichtingen, voorafgaand aan en tijdens de ontwikkeling van besluiten inzake de controle op levensmiddelen.
3. Transparantie van de regelgevende besluiten inzake levensmiddelen, door het openbaar maken van de wetenschappelijke beoordelingen, studies en andere gegevens die ten grondslag liggen aan de door het NIVS te ontwikkelen en aan te nemen regelgevende besluiten inzake levensmiddelen.

Dat neemt niet weg dat de verantwoordelijkheid voor de voedselveiligheid in eerste instantie berust bij de exploitant van het levensmiddelenbedrijf.

Bij de beleidsopties is gekeken naar recente verbeteringen van de wetgeving inzake voedselveiligheid en levensmiddelencontrole in de Verenigde Staten (Food Safety Modernization Act, 2011), Canada (Safe Food for Canadians Act, 2012), Guyana (Food Safety Act 2019) en andere Caribische landen die hun wetgeving inzake voedselveiligheid en levensmiddelencontrole in de afgelopen tien jaar (2010-2020) hebben herzien.

De beleidsrichtingen zijn ook in overeenstemming met de oorspronkelijke aanwijzingen die bij de bespreking en de goedkeuring van de wet NIVS werden gegeven:

- ❖ Streven naar één levensmiddelenregelgever, belast met de verschillende taken op het gebied van levensmiddelenregelgeving (vaststelling van normen, inspectie, controle op de naleving, handhaving) en ondersteunende activiteiten, zoals risicobeoordeling en educatie en communicatie.
- ❖ Streven naar het volgen van internationale beste praktijken en meer specifiek richtlijnen van de Codex Alimentarius Commissie.

De nieuwe levensmiddelenwet zal zich richten op het mandaat van het NIVS als de primaire en enige levensmiddelenautoriteit in Suriname, die haar mandaat spiegelt aan dat van de Codex Alimentarius Commissie.

Met de ontwikkeling van de nieuwe Surinaamse wetgeving inzake levensmiddelen wordt beoogd een aantal uitdagingen aan te pakken waaronder:

- ❖ Het verouderde karakter van de huidige wetgeving inzake voedselveiligheid, die dateert van 1911,
- ❖ Het versnipperde en beperkte toezicht op levensmiddelenbedrijven in Suriname,

Daarnaast zijn er een reeks van drijfveren die hebben geleid tot de volledige herziening en vernieuwing van de Surinaamse wetgeving inzake levensmiddelen, waaronder:

- ❖ De noodzaak om de besluitvorming inzake voedselveiligheid te verankeren in de wetenschap en de analyse van levensmiddelenrisico's, met als hoofddoel de bescherming van de gezondheid van de consument, om een eerlijk klimaat voor de handel in levensmiddelen en agrovoedingsproducten mogelijk te maken, met de mogelijkheid om nieuwe problemen op het gebied van voedselveiligheid en levensmiddelenkwaliteit aan te pakken, waaronder de toenemende bezorgdheid over de ontwikkeling van levensmiddelenfraude en andere levensmiddelenvervalsingspraktijken,
- ❖ De noodzaak om het toezicht op de voedselveiligheid te vernieuwen, waarbij de exploitanten van levensmiddelenbedrijven verplicht wordt gesteld het voortouw te nemen in het ontwikkelen en toepassen van voedselveiligheidsmaatregelen en het nemen van preventieve maatregelen voor het beheer van voedselveiligheidsrisico's,
- ❖ De noodzaak voor het NIVS om regelgevende maatregelen inzake voedselveiligheid te nemen die in verhouding staan tot het risiconiveau, en een cultuur tot stand brengt waarin naleving wordt bevorderd en de voedsel- en agrovoedingssector wordt gesteund, en waarin beste praktijken op het gebied van voedselveiligheid worden bevorderd.
- ❖ De noodzaak om het toezicht op levensmiddelen in Suriname in overeenstemming te brengen met en af te stemmen op de internationale voedselveiligheidsmaatregelen, zoals vastgesteld door de Codex Alimentarius Commissie,
- ❖ De levensmiddelenwetgeving van Suriname moet een gunstig klimaat bieden voor de ontwikkeling van de levensmiddelen- en agrovoedingssector, met de mogelijkheid om innovatie in levensmiddelenproducten en -processen te bevorderen, de ontwikkeling van de Surinaamse levensmiddelenexport te ondersteunen en Suriname te positioneren als een toonaangevende agrovoedingsproducent in het Caribisch gebied en wereldwijd,

- ❖ De noodzaak om te waarborgen dat de interventies van de bevoegde levensmiddelenautoriteit, d.w.z. de NIVS-interventies, de volgende waarden volgen:
 - Transparantie,
 - Betrokkenheid van alle belanghebbenden inzake levensmiddelen,
 - Voorspelbaarheid van interventies
 - Op feiten gebaseerde besluitvorming
 - Nadruk op nalevingsbevordering bij het vaststellen van levensmiddelenregelgeving.

Artikelsgewijs:

Artikel 1

Het is nodig gebleken om een aantal begrippen te definiëren, in het bijzonder exploitant. Dat wordt als een verzamelnaam gebruikt voor iemand die betrokken is in het levensmiddelen keten van begin tot eind.

Artikel 2

Dit artikel is een verbodsartikel, die moet leiden tot ordening en regulering van de gehele voedselketen, ook wel omschreven als ‘van grond tot mond’ of ‘van boer tot bord’.

In lid 1 onder g is opgenomen levensmiddelen die als nieuw beschouwd dienen te worden. Algemeen worden zij aangeduid als “novel product” hetgeen zoveel inhoudt dat het product niet eerder bestond en dus geen informatie eerder daarover bekend is geweest. Derhalve moet het product eerst onderzocht en geschikt bevonden worden, alvorens het geïmporteerd en of verhandelt mag worden. Hieronder worden meegenomen producten die volgens een nieuw proces, “novel proces”, zijn vervaardigd. Voor die producten gelden dezelfde regels als voor novel product.

Niet alleen het product staat bij de verbodsbepalingen centraal, maar ook de omliggende factoren zoals verpakking, het omgaan ermee, et cetera.

Een bijzondere situatie ontstaat in gevallen waarbij levensmiddelen bestanddelen c.q. resten in zich hebben, die afkomstig zijn van bijvoorbeeld van planten en dieren, waarvoor het NIVS nog geen regelgeving heeft gemaakt. Dat zou inhouden dat zij niet verboden zijn. Echter zou het kunnen dat voornoemde planten en dieren wel vallen onder de bescherming van internationale regelgeving, verdragen waar Suriname wel partij bij is. In dat geval zal dat levensmiddel dan ook vallen onder de categorie verboden levensmiddelen.

In lid 7 is opgenomen dat het NIVS verdere regels en richtlijnen kan vaststellen met betrekking tot de verbodsbepalingen vervat in de leden 1 tot en met 6.

Alle besluiten moeten op feiten gebaseerd zijn en in het bijzonder de beginselen van risicoanalyse. Dit geldt voor het ontwikkelen van regelgevende besluiten inzake voedselveiligheid en voeding, zowel voor algemene voedselvoorschriften, zoals normen, als voor reactieve besluiten, zoals bij het beheer van voedselveiligheidsincidenten. Deze aanpak moet worden getoetst aan de door de Codex Alimentarius Commissie, de internationale instantie die voedselnormen vaststelt, gegeven aanwijzingen en richtlijnen.

Het NIVS zal levensmiddelenvoorschriften ontwikkelen en implementeren met de intentie de naleving en toepassing van deze voorschriften door de exploitanten van levensmiddelenbedrijven te bevorderen, alvorens tot handhaving over te gaan. Het NIVS moet aantonen dat het zich inspant om de naleving te bevorderen, alvorens tot handhaving over te

gaan. Het blijft echter het recht van het NIVS om onverwijld maatregelen te nemen om de consumenten en de Surinaamse voedselvoorziening, alsmede de reputatie van de Surinaamse voedselproductiesector te beschermen tegen acute en omvangrijke bedreigingen van lokale of geïmporteerde voedselbronnen.

De levensmiddelenvoorschriften zullen gericht zijn op de preventie van de introductie van gevaren voor de voedselveiligheid in de voedselvoorzieningsketen, en niet op de controle van eindproducten door middel van eindproducttesten, hoewel deze laatste maatregel kan worden toegepast als onderdeel van de levensmiddelencontrole activiteiten van het NIVS.

Artikel 3

De exploitanten van levensmiddelenbedrijven zijn verplicht zich te registreren bij het NIVS, alvorens erkend te worden door het NIVS. Met voornoemde registratie tracht het NIVS ook een overzicht te krijgen van de bovengenoemde bedrijven, ten einde de controle uit te voeren op de naleving van wettelijke eisen.

Gedurende de voornoemde registratie procedure vindt de administratieve en technische beoordeling van de vereisten en procedures voor de registratie plaats.

In navolging van de registratie treedt de procedure tot erkenning in. Ten behoeve van de erkenningsprocedure vindt de administratieve en technische beoordeling van de vereisten en procedures voor de erkenning plaats.

Het NIVS zal vereisten ontwikkelen voor exploitanten van levensmiddelenbedrijven om als erkend levensmiddelenbedrijf te mogen opereren, met inbegrip van de ontwikkeling van programma's ter waarborging van de voedselveiligheid, zoals Goede Agrarische Praktijken (GAP), Goede Hygiëne Praktijken (GHP) of Goede Fabricage Praktijken (GMP), HACCP-beginselen gebaseerde controleprocedures of de vaststelling van criteria voor de ontwikkeling van dergelijke programma's, en traceerbaarheidsvereisten.

De ontwikkelde vereisten zullen betrekking hebben op de gehele voedselketen, van landbouwactiviteiten (met specifieke voorschriften inzake voedselveiligheid) tot verwerkende bedrijven, detailhandelaren, importeurs en exporteurs.

Artikel 4

Het NIVS kan een instelling die overeenstemmingsbeoordelingen uitvoeren in Suriname of in het buitenland en waarvan de activiteiten betrekking hebben op de in Suriname geproduceerde of in Suriname in te voeren levensmiddelen, erkennen of toestemming verlenen om op te treden als overeenstemmingsbeoordelingsinstantie. De overeenstemmingsbeoordelingsactiviteiten die onder deze regelgevende bevoegdheid vallen, omvatten, maar zijn niet beperkt tot:

- vrijwillige overeenstemmingsbeoordelingsprogramma's van derden, de ontwikkeling en uitvoering daarvan
- analysewerkzaamheden van levensmiddelenlaboratoria ter ondersteuning van de overeenstemmingsbeoordeling
- alle certificeringsbedrijven van derden

Artikel 5

Bij de uitvoer van levensmiddelen en agrovoedingsmiddelen wordt vaak door de ontvangende partij c.q. land van bestemming gevraagd om uitvoercertificaten. Om te voorkomen dat

ladingen verloren gaan door het ontbreken van zo een certificaat, is bepaald dat elke uitvoer vergezeld dient te zijn van een door het NIVS te verstrekken uitvoercertificaat.

Deze bevoegdheid zou het NIVS in staat stellen uitvoercertificaten af te geven op voorwaarde dat wordt voldaan aan de voorwaarden die zijn vastgesteld door de partij die de uitvoer ontvangt of om de afgifte van een certificaat vraagt en/of door het NIVS.

Uitvoercertificaten zijn **verplicht**, tenzij zij door het NIVS-dispensatie is verleend.

Artikel 6

Een der pijlers van het NIVS is transparantie en ook het algemeen belang kan eisen dat openbaarheid wordt gegeven aan informatie. Daarom kan het NIVS een bedrijf of instelling opdragen informatie bekend te maken aan het publiek en/of aan een andere overheidsorganisatie of internationale bevoegde autoriteit, met inbegrip van internationale organisaties, indien dergelijke informatie in het algemeen belang wordt geacht om de gezondheid en de veiligheid van de consument in eigen land en/of internationaal te beschermen.

Deze bepaling zou derhalve de verplichtingen opheffen die het NIVS kan hebben om vertrouwelijke bedrijfsinformatie (VBI) te respecteren, wanneer wordt aangetoond dat op basis van dergelijke informatie moet worden opgetreden om de gezondheid en de veiligheid van consumenten in binnen- of buitenland te beschermen.

Artikel 7

Het kan voorkomen dat een hier te lande geproduceerd en of geïmporteerd levensmiddel op gegeven moment niet langer in de handel gehouden kan worden vanwege het in strijd zijn met de verbodsbepalingen van artikel 2. In die gevallen is het NIVS bevoegd om de exploitant van het levensmiddelenbedrijf te gelasten om het product terug te halen, ongeacht het stadium binnen de voedselketen, inclusief het stadium waarin het product zich bij de consument bevindt.

Artikel 8

De controle en toezicht op de naleving van deze wet is opgedragen aan het NIVS. Het NIVS is bevoegd om specifieke instrumenten te gebruiken bij de uitoefening van het **regelgevend toezicht**, met inbegrip van de wijze waarop regelgeving wordt uitgevaardigd. Tot de instrumenten waarvoor dergelijke bevoegdheden zouden gelden, behoren onder meer:

- ❖ De mogelijkheid om systemen voor levensmiddelencontrole te erkennen die door een derde partij zijn ontwikkeld, met inbegrip van instanties die voedselveiligheids- en kwaliteitsschema's ontwikkelen (bv. Vrijwillige overeenstemmingsbeoordelingsprogramma's van derden), of door andere landen of bevoegde autoriteiten, voor zover deze betrekking hebben op een gebied waarop het NIVS toezicht houdt.
- ❖ De mogelijkheid om middels verwijzing naar een voorschrift of een bepaling die door het NIVS is vastgesteld, een tekst op te nemen die is ontwikkeld door een door het NIVS aangewezen betrouwbare derde, waaronder:
 - De Codex Alimentarius Commissie.
 - Een regionale normalisatie- of regelgevingsorganisatie voor levensmiddelen, bijv. Caribbean Agriculture Health and Food Safety Agency (CAHFSA).
 - Een andere overheid of bevoegde autoriteit.

- Een door de NIVS erkende gezaghebbende wetenschappelijke of technische organisatie.

Artikel 9

Deze bepaling geeft het NIVS het mandaat om als officiële gastheer op te treden en de coördinatiefunctie uit te oefenen voor:

- ❖ De Codex Alimentarius Commissie.
- ❖ Het internationaal netwerk van voedselveiligheidsbureaus: INFOSAN.

Artikel 10

Het is belangrijk dat de geheimhouding van confidentiële zaken gewaarborgd worden.

Artikel 11

Deze strafbepalingen zijn geredigeerd naar analogie van de in met name het Wetboek van Strafrecht en Wetboek van Strafvordering voorkomende bepalingen. Daarbij is er onderscheid gemaakt tussen overtredingen en misdrijven.

Artikel 12

De opsporingsbevoegdheden toegekend aan de inspecteurs vereisen dat deze functionarissen benoemd en beëdigd dienen te worden tot buitengewone agenten van politie.

In lid 7 is de mogelijkheid opgenomen om producten die in beslag genomen zijn en onderhevig zijn aan bederf, met toestemming van de Procureur- Generaal ten verkoop aan te bieden. De ratio hiervan is om de schade zo beperkt mogelijk te houden. Het zou eveneens zonde zijn om een aanzienlijk hoeveelheid levensmiddelen die geschikt zijn voor consumptie te zien vergaan. Bij verkoop van de producten als bedoeld in lid 6 is het de bedoeling dat de opbrengsten daarvan ten bate komen van het NIVS.

Alvorens tot verkoop over te gaan moet het NIVS controleren op de staat en kwaliteit van betreffende zaken en goederen. Indien niet voldaan wordt aan de voor verkoop gestelde kwaliteitseisen dient het NIVS over te gaan tot vernietiging van bedoelde goederen of zaken.

Artikel 13

In lid 1 is expliciet opgenomen dat bij de inwerkingtreding van deze wet de oude Voedingsmiddelenwet van 1911 komt te vervallen. Dit heeft tot gevolg dat andere regelingen die betrekking hebben op de voedselveiligheid van kracht blijven. Gedacht wordt daarbij aan onder andere de standaarden die gesteld zijn door het Standaarden Bureau.

In lid 2 is gesteld dat regels die door het NIVS zijn vastgesteld bij of krachtens staatsbesluit worden bekrachtigd. Hiermee wordt bereikt dat deze regels algemene werking krijgen.

Gegeven te Paramaribo, de

CHANDRIKAPERSAD SANTOKHI